

ajánlatára próbát énekelt az operában és az opera ösztöndíjas tagja lett, ahol első fellépése 1895-ben volt, Elbert Imre „Tamorá”-jában. 1898 május havában elnyerte a báró Rodics-féle 1000 forintos alapítvány ösztöndíját Dezső Józseffel. Főbb szerepei: Hoffmann, A király mondta-ban Benoit, Medvebőrös-ben Hans Kraft, Luise-ben Julien, Don Pasquale-ben Ernesto, Faust, Don José, Max (Bűvös vadász), Roland mester, Meister Vilmos, Rigoletto-ban a herceg, Windsor víg nők-ben Fenton. Működése 25 éves jubileumát 1918 december 13-án ülte meg a Windsor víg nők-ben, Spärlich szerepében. 30 éves jubileumát 1923 szeptember havában ünnepelte meg.

Kertész K. Róbert, h. államtitkár, a m. kir. vallás- és közoktatásügyi minisztérium művészeti ügyosztályának főnöke, sz. 1876 június 9-én, Budapesten. Főiskolai tanulmányait a budapesti Kir. József Műegyetemen végezte, hol 1898-ban építésmérnöki oklevelet szerzett és 1900—1908-ig előbb mint tanársegéd, majd adjunktusként működött. 1908-ban műszaki tanácsosi ranggal a m. kir. vallás- és közoktatásügyi minisztérium építészeti ügyosztályának élére kerül, 1912-ben min. osztálytanácsossá, 1918-ban miniszteri tanácsossá, 1923-ban h. államtitkárrá lép elő. 1922 óta a művészeti ügyosztály főnöke s művészeti intézményeinknek a világháború és a kommün után történt reorganizálása, majd fellendülése az ő nevéhez fűződik. A Műemlékek Orsz. Bizottságának elnökhelyettese, az Orsz. Képzőművészeti Tanácsnak ügyvezető elnöke, a Fővárosi Közmunkák Tanácsának, az Orsz. Közoktatásügyi Tanácsnak, az Orsz. Középítési Tanácsnak és Budapest székesfőváros törvényhatósági bizottságának tagja. Számos tanulmányutatót tett nemcsak egész Európában, de a világ minden részében. Így különösen: Ceylonban, Indiában, Burmában, Jávában, Sziámban, Kínában, Japánban és az Egyesült-Államokban. A Kir. József Műegyetemen magántanár és irodalmi téren is kiváló működést fejt ki. Számtalan cikke, értekezés és felolvasáson kívül főbb művei: India, Kína és Japán építészete, 1903, Japán művészete, 1905, Képek Ázsia keletéről, 1905, Ceylon építőművészete, 1906, Az építészet, 1907, A magyar parasztház (Sváb Gyulával együtt),

1905—1913, IV. Károly király koronázásának művészi és műszaki munkálatai, 1917 stb. Mint tervezőépítésznek számos köz- és magánépület örökíti meg nevét és alkotótehetségét. Ezek közül nevezetesebbek: a héjjasfalvi honvédemlék, a kaposvári városháza, a gödöllői premontrei rendház, gimnázium és internátus, budapesti és vidéki kórházak, iskolák, családi házak. A világháborúban mint népfelkelő huszárfőhadnagy vett részt és számos kitüntetésben részesült: III. oszt. vaskoronarend, II. oszt. polgári hadiérdemkereszt, olasz kir. koronarend parancsnoki keresztje a csillaggal, német becsületrend, osztrák nagy érdemkereszt a csillaggal, belga kir. II. Lipót-rend parancsnoki keresztje a csillaggal, svéd kir. északcsillagrend parancsnoki keresztje a csillaggal.

Kertész Sándor, színész, sz. 1877 márc. 8-án, Sarkadon. Színpadra lépett 1901-ben, Somogyi Károly színigazgatónál.

Kertész Sándor, színész, sz. 1897-ben, Budapesten. Színpadra lépett 1916-ban.

Kertész Vica, színésznő, sz. 1884-ben, Orosházán. Színpadra lépett 1921-ben.

Kertész Vilmos, operaénekes, sz. 1885 szept. 12-én, Újpesten. 1911-ben a Népepera tagja. 1913 ápr. havában Wiesbadenbe kapott meghívást. 1915 nov. havában az Orsz. Színészegyesület tagja lett.

Kertész Zsigmond, színész, sz. 1887 dec. 25-én, Rádosnán (Nyitra m.). Színpadra lépett 1914 május havában.

Kertészleány, operett 3 felv. Zenéjét írta Charles Lacocq. A párizsi Théâtre des Nouveautés-ben adták először, 1882 október 19-én, nálunk a Népszínházban 1882 december 17-én volt a bemutatója, Pálmay Ilkával a címszerepben.

Kerületi rendszer. (L. Színikerületi rendszer.)

Kerülő-könyv-nek hívták 1803-ban a kolozsvári országos bizottság köröztető-könyvét, mely gyűjtőlapokból állt s célja volt a kolozsvári színészet részére pénzt gyűjteni.